

Vročanje redne in izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi

Katarina Ferlin*

UDK: 331.106.44:347:349.2

Povzetek: Novi ZDR-1 je določbe o vročanju odpovedi pogodbe o zaposlitvi bistveno poenostavil, vendar hkrati bistveno zmanjšal pravno varnost, ki ga je prejšnji način vročanja naslovniku omogočal. V praksi so se ob tako spremenjenih določbah pojavile številne pomanjkljivosti ureditve, ki jih je Ustavno sodišče RS delno saniralo z razveljavitvijo četrtega odstavka 88. člena ZDR-1, delno pa so prisotne še sedaj. Prispevek razpravlja o navedenih pomanjkljivostih in predstavlja nekaj predlogov za njihovo rešitev.

Ključne besede: vročanje, pogodba o zaposlitvi, odpoved, domneva/fikcija vročitve, odklonitev vročitve pisanja, osebno vročanje

Serving Notice of Regular and Extraordinary Termination of Employment Contract

Abstract: The new Slovene Employment Relationship Act (ERA-1) significantly simplified the provisions relating to serving the notice of an employment contract termination. Due to these changes, the legal protections which existed within the former provisions were reduced significantly. The modified provisions have caused numerous shortcomings in practice, which were partly tackled by the Constitutional Court of the Republic of Slovenia which derogated the fourth paragraph of Article 88 of the ERA-1. In this paper, the remaining weaknesses are discussed and potential solutions are presented.

Key words: service of notice, employment contract, termination, presumption/fiction of service, refusal of document service, personal delivery

* Katarina Ferlin, magistrica prava, sodniška pripravnica na Višjem sodišču v Ljubljani.
ferlin.katarina@gmail.com

Katarina Ferlin, Master of Laws, Trainee at the Higher Court of the Republic of Slovenia

1. UVOD

Izguba zaposlitve ogrozi existenco delavca in njegove družine. Ker je odpoved pogodbe o zaposlitvi za delavca tako pomembna, je zakonodajalec zanjo predpisal pisno obliko, ta pa je nadalje narekovala zakonsko ureditev njene vročitve. Šele z vročitvijo osebi, ki ji je odpoved namenjena, slednja namreč pridobi pravni učinek.¹ Od tega trenutka prične teči odpovedni rok in rok za sodno varstvo zoper odpoved (rok za vložitev tožbe).² Odpoved pogodbe o zaposlitvi ima za delavca poleg materialnih pravnih posledic tudi pomembne pravne posledice na procesnem področju.³

S sprejemom novega Zakona o delovnih razmerjih⁴ (ZDR-1) so bile določbe o vročitvi bistveno spremenjene in poenostavljene (88. člen ZDR-1). Cilj zakonodajalca je bil namreč s poenostavitvijo postopkov odpovedi pogodbe o zaposlitvi na eni strani omogočiti slovenskim podjetjem lažjo vpetost v gospodarske tokove, jim omogočiti večjo konkurenčnost in lažji proces prestrukturiranja, kar bi dolgoročno lahko vplivalo na razvoj gospodarstva in krepitev socialne države, po drugi strani pa s krajšimi roki in hitrejšim postopkom povečati učinkovitost delovno pravnega varstva.⁵ Zakonodajalec je od delavca v novi ureditvi zahteval večjo skrbnost v zvezi s prejemanjem poštnih pošilk. Izhajal je iz dolžnosti delavca, da je v delovnem času za delodajalca dosegljiv, po potrebi tudi za obveščanje s priporočeno pošto pošiljko s povratnico.⁶ Želel je zagotoviti, da delavec s svojo neaktivnostjo ne bi neupravičeno zavlačeval postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi. Izogniti pa se je želel tudi za povprečnega delodajalca precej kompleksni ureditvi vročanja po pravilih pravnega postopka,⁷ ki ga je določal prej veljavni ZDR⁸ v 87. členu. Pri tem je

¹ Stranka lahko odpoved pogodbe o zaposlitvi prekliče vse dokler ta ni vročena nasprotni stranki. Če pogodbeni stranka odpoved prekliče, mora priti preklic do nasprotne stranke najkasneje hkrati z odpovedjo. Kasnejši prejem preklica nima učinka in lahko odpoved pogodbe o zaposlitvi stranki prekliče le še sporazumno. Tako Vrhovno sodišče RS v sodbi VIII Ips 151/2006 z dne 20. junija 2006.

² Povzeto po Robnik, I., str. 511 v Bečan, I. in drugi, 2016.

³ Robnik, I., 2016, str. 399.

⁴ Ur. l. RS, št. 21/13 s spremembami.

⁵ Povzeto po Predlogu zakona o delovnih razmerjih (ZDR-1), objavljen dne 19. decembra 2012.

⁶ To posredno izhaja 36. in 37. člena ZDR-1. Podobno tudi Robnik, I., str. 512 v Bečan, I. in drugi, 2016.

⁷ Povzeto po Šercer, M., 2014, str. 6 in Scortegagna Kavčnik, N., 2016, str. 12.

⁸ Ur. l. RS, št. 42/02 s spremembami.

spregledal pomen pravnega varstva, ki ga je takšen način vročanja dejansko omogočal naslovniku.

Po skoraj štirih letih uporabe tako spremenjenih določb o vročanju odpovedi pogodbe o zaposlitvi se je izkazalo, da imajo slednje številne pomanjkljivosti in nedoslednosti, ki so vodile do mehkejše interpretacije določb o vročanju s strani Vrhovnega sodišča Republike Slovenije (RS). To je v zadevi VIII Ips 213/2016 z dne 21. februarja 2017 že opozarjalo na protiustavnost določb o vročanju, v kolikor se zavzema stroga interpretacija neizpodbojnosti domneve vročitve po ZDR-1, slab mesec dni po tej odločitvi pa je prišlo do delne razveljavitve 88. člena ZDR-1 s strani Ustavnega sodišča RS.⁹ Prispevek v nadaljevanju povzema ureditev vročanja, kot jo je uvedel ZDR-1, vzroke za njeno delno razveljavo in izpostavlja tudi druge nepravilnosti ter nejasnosti v veljavni ureditvi vročanja odpovedi pogodbe o zaposlitvi.

2. NAČINI VROČANJA ODPOVEDI POGODBE O ZAPOSLOTVI

Določbe o vročanju so v ZDR-1 sistemsko uvrščene med splošne določbe četrtega poglavja z naslovom: Odpoved pogodbe o zaposlitvi. Obe pogodbeni stranki (delavec in delodajalec) imata možnost, da dosežeta (v skladu s predpisanimi pravili) prenehanje delovnega razmerja. Pravna ureditev za odpoved delavcu ali delodajalcu pa je nekoliko različna. Zaradi varstva delavca kot šibkejše stranke je več določb v tem poglavju namenjenih prav ureditvi odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca. Ni namreč potrebe po posebnem varstvu delodajalca pred odpovedjo s strani delavca. Delavec je pri odpovedi pogodbe o zaposlitvi precej svoboden.¹⁰ Delodajalec takšni odločitvi delavca namreč v nobenem primeru ne more nasprotovati in zoper njo nima sodnega varstva.¹¹ Zaradi različnega urejanja odpovedi pogodbe o zaposlitvi za delavca in delodajalca je treba zakonske določbe brati previdno, z obzirom na to ali se nanašajo zgolj na odpoved s strani delavca ali s strani delodajalca ali na obe pogodbeni stranki.

Pravila o vročanju odpovedi pogodbe o zaposlitvi in njeno učinkovanje veljajo, upoštevajoč besedilo prvega in drugega odstavka 88. člena ZDR-1, za delavca

⁹ Odločba Ustavnega sodišča RS U-I-200/15-21, Up-936/15-20 z dne 16. marca 2017.

¹⁰ Kresal, B, str. 475 v Bečan, I. in drugi, 2016.

¹¹ Tako tudi Vrhovno sodišče RS v sodbi in sklepu VIII Ips 234/2010 z dne 21. novembra 2011.

in za delodajalca. V prvem odstavku je določeno, da mora biti redna ali izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi vedno vročena pogodbeni stranki (torej bodisi delavcu ali delodajalcu). V drugem odstavku 88. člena ZDR-1 predvideva tri načine vročanja, in sicer:

- praviloma osebno v prostorih delodajalca,
- s priporočeno pošiljko s povratnico,
- z objavo na oglasnem mestu pri delodajalcu, ki je dostopno delavcu.

Ob branju drugega odstavka 88. člena ZDR-1 v zvezi s prvim odstavkom 88. člena ZDR-1 (ki govori o obeh pogodbenih strankah) se vsi trije naštetni načini vročanja nanašajo tako na odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca, kot s strani delavca. Vendar se ob nadaljnjem branju zakonske določbe o tem lahko pojavi dvom, saj po posameznih odstavkih postanejo določbe bolj specifične in izmenjaje omenjajo včasih eno od pogodbenih strank delovnega razmerja včasih obe, vpeljujejo pa tudi načine vročanja, ki v drugem odstavku sploh niso omenjeni.

2.1. Osebna vročitev v prostorih delodajalca

Zakon v tretjem odstavku 88. člena ZDR-1 natančneje opredeli način osebne vročitve v prostorih delodajalca. Odstavek govori o pogodbenih strankah, torej se nanaša tako na delavca in delodajalca. Pojem „prostor delodajalca“ je skladno z mnenjem pravne teorije in sodne prakse treba razlagati široko. Tako ne gre le za sedež delodajalca, temveč tudi za delavčeva redna delovišča, torej delovno mesto delavca.¹² Zakon že v drugem odstavku 88. člena ZDR-1 izrecno določa, da mora biti vročitev v prostorih delodajalca osebna. Takšna dikcija najverjetneje pomeni, da mora odpoved pogodbe o zaposlitvi prevzeti pogodbeni stranka osebno in ne zanj oz. v njegovem imenu npr. sodelavec ali sorodnik.¹³ Vendar takšna interpretacija ni smiselna, ko delavec vroča odpoved pogodbe o zaposlitvi delodajalcu. Kadar je delodajalec veliko podjetje, delavec pogosto sploh nima neposrednega kontakta z zakonitim zastopnikom tega podjetja in je smotno dopustiti vročitev odpovedi pogodbe o zaposlitvi tudi preko pooblaščenice osebe

¹² Robnik, I., str. 512 v Bečan, I. in drugi, 2016 in Robnik, I., 2016, str. 399. Glej tudi sklep Upravnega sodišča RS VIII Ips 181/2015 z dne 14. oktobra 2015 in sklep VIII Ips 126/2015 z dne 14. oktobra 2015.

¹³ Podobno Krašovec, D., 2013, str. 405.

za sprejem pisanj pri delodajalcu (npr. na vložišču, v kadrovski službi, v pisarni posloводства itd.). Zagovarja se tudi stališče, da delavec lahko vroči odpoved svojemu organizacijsko nadrejenemu delavcu, ki je dolžan odpoved sprejeti in jo posredovati ustrezni organizacijski službi in seveda zakonitemu zastopniku delodajalca osebno.¹⁴ Gre za razlago skladno z načelom: »v korist delavca«.¹⁵

V primeru vročanja v prostorih delodajalca je nasprotna pogodbená stranka dolžna prevzeti odpoved pogodbe o zaposlitvi, saj odklonitev prevzema odpovedi pravno gledano, ni mogoča. Zakon namreč izrecno določa, da šteje vročitev za opravljeno, četudi druga pogodbená stranka vročitev odpovedi fizično odkloni. Zaradi odklonitve sprejema odpovedi pogodbe o zaposlitvi nima druga pogodbená stranka posledično nobene koristi.¹⁶ Takšna ureditev je bila sprejeta, ker je pretekla praksa pokazala, da so se delavci pogosto izogibali vročitvi odpovedi pogodbe o zaposlitvi in s tem zavlačevali postopek. Ker ZDR-1 ne določa, kakšno je postopanje pogodbene stranke, če nasprotna stranka sprejem odpovedi pogodbe o zaposlitvi odkloni, je skladno s šestim odstavkom 88. člena ZDR-1 na tem mestu treba smiselno uporabiti 144. člen Zakona o pravnem postopku (ZPP¹⁷).¹⁸ Ta določa, da je vročevalec v primeru, ko prejemnik pisanja brez zakonitega razloga noče sprejeti, pisanje pusti v prostorih, kjer ta oseba dela ali pisanje pritrdi na vrata teh prostorov, na vročilnici pa zapiše dan, uro, razlog odklonitve ter kraj, kjer je bilo pisanje puščeno.¹⁹ Vročitev je na ta način opravljena. V pravni teoriji so sicer mnenja glede postopanja vročevalca ob odklonitvi sprejema tudi drugačna. Nekateri menijo, da za vročitev zadostuje že, če pogodbená stranka zgolj opozori drugo o posledicah nesprejema²⁰ in kje se bo odpoved nahajala.²¹ Menim, da je opozorilo o posledicah nesprejema in o kraju nahajanja odpovedi sicer nujno, saj je namen vročitve v prejemnikovi možnosti, da se dejansko seznani z vsebino pisanja.²² Vendar je hkrati treba postopati tudi v skladu

¹⁴ Robnik, I., str. 513 v Bečan, I. in drugi, 2016.

¹⁵ *In favorem laboratoris* ali *favor laboratoris*.

¹⁶ Robnik, I., 2016, str. 399 in Robnik I., str. 512 v Bečan, I. in drugi, 2016 .

¹⁷ Ur. l. RS, št. 73/07 s spremembami

¹⁸ Podobno tudi Krašovec, D., 2013, str. 405 in Scortegagna Kavčnik, N., 2016, str. 12.

¹⁹ Z potrebe tega odstavka je bila uporabljena samo vsebina 144. člena ZPP nanašajoča na vročanje v prostorih delodajalca.

²⁰ To sta domneva oz. fikcija vročitve in pričetek roka za sodno varstvo.

²¹ Robnik, I., 2016, str. 399.

²² Glej smiselno sklep Vrhovnega sodišča RS II Ips 95/2016 z dne 28. junija 2016, kjer je sodišče pojasnilo, da je namen določb o nadomestnem vročanju v pravnem postopku predvsem, da se naslovnik lahko pravočasno seznani z vročenim pisanjem. Tudi na splošno pravna teorija

s 144. členom ZPP.²³ Takšno postopanje omogoča vročevalcu tudi lažje dokazovanje odpravljenе vročitve, hkrati pa prejemniku nudi ustrezno varstvo, saj obličnostne zahteve preprečujejo potencialne zlorabe vročevalca. Za potrebe kasnejšega dokazovanja odklonitve sprejema pisanja je priporočljivo, da si vročevalec pri tem dejanju zagotovi tudi priče oz. ustrezne pisne ali slikovne dokaze.

ZDR-1 v tretjem odstavku 88. člena izrecno prevali dokazno breme za dokazovanje opravljenе vročitve ali odklonitve te vročitve na odpovedovalca pogodbe o zaposlitvi. Zaradi zgradbe člena bi lahko sklepali, da se ta nanaša le na primere osebnega vročanja v prostorih delodajalca. Vendar takšno sklepanje ne bi bilo pravilno. Dokazno breme je procesno pravni institut in pomeni, da mora tisti, ki v sodnem sporu zatrjuje določeno dejstvo (ima trditveno breme), to dejstvo tudi dokazati. Prevalitev dokaznega bremena pa pomeni, da se breme dokazovanja prevali na stranko, ki sicer po splošnih procesnih načelih tega dejstva ne bi bila dolžna dokazovati.²⁴ Če je zakonodajalec takšno prevailitev dokaznega bremena na odpovedovalca pogodbe o zaposlitvi predvidel zgolj za osebno vročanje v prostorih delodajalca, to (*a contrario*) pomeni, da v vseh drugih primerih vročanja (ki jih določa 88. člen ZDR-1), opravo ali odklonitev vročitve dokazuje tisti, ki prvi zatrjuje trenutek njene oprave oz. trdi, da slednja ni bila opravljena. Če uporabimo takšno interpretacijo v praksi, ugotovimo, da bo v večini sodnih primerov tožnik delavec, saj ima sodno varstvo zoper odpoved pogodbe o zaposlitvi,²⁵ torej bi bilo na njem breme dokazovanja opravljenе ali odklonjenе vročitve (tožnik ima dokazno breme za svoje trditve). Takšna interpretacija je v nasprotju s 84. členom ZDR-1, ki izrecno določa, da je dokazno breme za redno odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani delodajalca na strani delodajalca, za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi, pa na strani odpovedovalca pogodbe o zaposlitvi. Zakonodajalec je s takšnimi pravili v delovnih sporih želel olajšati procesni položaj delavca, kot šibkejše stranke.²⁶ Namen ureditve je v tem, da delavcu ob vložitvi

poudarja, da je primarni namen ureditve vročanja v tem, da se prejemnik pisanja seznani z opravljenim dejanjem pošiljatelja in na drugi strani, da dobi pošiljatelj o vročitvi pisanja zanesljiv dokaz. Rijavec, V., str. 535 v Ude, L. in drugi, 2005.

²³ Tako tudi sklep Višjega delavnega in socialnega sodišča Pdp 380/2015 z dne 9. junija 2015.

²⁴ Novak, J., 2012, str. 5-6.

²⁵ Delodajalec sodnega varstva zoper odpoved s strani delavca nima.

²⁶ Konvencija MOD št. 158 v 9. členu, predvideva načine, s katerimi se delavcu olajšujejo dokazovanje neutemeljenosti prenehanja delovnega razmerja, in sicer predvideva bodisi možnost, da je dokazno breme za obstoj resnega razloga za prenehanje delovnega razmerja po definiciji iz 4. člena konvencije na delodajalcu, bodisi da lahko organi iz 8. člena konvencije (sodišče, delavsko sodišče, arbitražni komite ali arbiter) sprejmejo sklep o razlogu za prenehanje

tožbe ni treba dokazovati nezakonitosti prenehanja delovnega razmerja, saj ima večino dokazov za presojo zakonitosti pogodbe o zaposlitvi delodajalec.²⁷ Ker je del dokazovanja zakonitosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi tudi njena pravilna in zakonita vročitev, se ne zdi pravilno, da bi bilo - ob ustreznih trditvah delavca o neopravljeni ali nepravilno opravljeni vročitvi odpovedi s strani delodajalca - dokazno breme za opravo vročitve kadarkoli na delavcu, ki mu je pogodba o zaposlitvi odpovedana, saj je dokazovanje tega dejstva v interesu delodajalca.²⁸ Drugačna je seveda situacija, ko se sodni spor odvija v zvezi z izredno odpovedjo delavca, kjer bo moral sam dokazati pravilnost in zakonitost vročitve z njegove strani dane odpovedi. Iz povedanega lahko zaključim, da je breme dokazovanja za opravo vročitve vedno na odpovedovalcu pogodbe o zaposlitvi.

Navedeno ne velja le v primeru, če bo prejemnik (ki je lahko delavec ali delodajalec), želel dokazovati, da je zakonito in upravičeno odklonil vročitev odpovedi pogodbe o zaposlitvi. Takrat bo dokazno breme za dokazovanje upravičene in zakonite odklonitve vročitve na prejemniku odpovedi.

Sporna je lahko tudi razlaga pomena besedila drugega odstavka 88. člena, ki pravi, da se odpoved pogodbe o zaposlitvi vroča »praviloma« osebno v prostorih delodajalca. Iz takšne dikcije bi bilo mogoče zaključiti, da je primaren način vročanja osebno vročanje v prostorih delodajalca in šele, ko to ni mogoče, se lahko odpovedovalec posluži vročanja po pošti. Takšna interpretacija je zmotna. Na odpovedovalcu pogodbe o zaposlitvi je odločitev, na kakšen način bo prejemnika obvestil o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, saj bo sam dokazoval pravilnost in zakonitost vročitve.²⁹ Torej ne gre za nezakonito vročitev, če odpovedovalec pogodbe o zaposlitvi opravi slednjo na drug način (ki ga omogoča zakon), čeprav je bil prejemnik odpovedi pogodbe o zaposlitvi v teh dneh pravzaprav dosegljiv v prostorih delodajalca. Zakonska dikcija je zgolj napotek, ki ni obvezujoč.³⁰

delovnega razmerja, na podlagi dokazov, ki jih stranke predložijo v postopku, predvidenim v državni zakonodaji in praksi. Države članice lahko predvidijo tudi uporabo obeh navedenih načinov hkrati.

²⁷ Robnik, I., str. 485 v Bečan, I. in drugi, 2016.

²⁸ Seveda se bo v primeru, ko bo delodajalec oz. odpovedovalec pogodbe o zaposlitvi zadostil potrebi dokaznega bremena in dokazal zakonitost odpovedi, dokazno breme prevailo na delavca oz. tistega, ki mu je bila pogodba odpovedana in bo moral ta dokazati in trditi nasprotno. Podobno tudi Robnik, I., str. 485 v Bečan, I. in drugi, 2016.

²⁹ Primerjaj npr. sodbo VIII Ips 151/2016 z dne 20. decembra 2016 in sodbo in sklep VIII Ips 228/2016 z dne 7. marca 2017.

³⁰ Tako Robnik, I., 2016, str. 399.

2.2. Vročitev odpovedi s pošno pošiljko s povratnico

Četrti odstavek 88. člena ZDR-1 je bil z Ustavno odločbo v zadevi U-I-200/15, Up-936/15 z dne 16. marca 2017 razveljavljen. Številne pomanjkljivosti, ki so se pojavljale ob uvedbi tega člena so pravzaprav narekovale takšno odločitev.

Razveljavljeni odstavek 88. člena ZDR-1 je določal, da se lahko odpoved pogodbe o zaposlitvi delavcu vroča tudi s priporočeno pošno pošiljko s povratnico na naslov prebivališča, določenega v pogodbi o zaposlitvi ali na naslov, ki ga je delavec naknadno pisno sporočil delodajalcu. Delodajalcu pa se je vročalo na naslov sedeža delodajalca, določenega v pogodbi o zaposlitvi. Za potrebe razumevanja vročanja s priporočeno pošiljko s povratnico delavcu s strani delodajalca je bilo treba, ob takrat veljavni določbi četrtega odstavka 88. člena ZDR-1, upoštevati tudi določbe Zakona o poštah storitvah³¹ (ZPSto-2).³² Ta določa, da se priporočeno pošiljko s povratnico³³ lahko vroči naslovníku osebno ali preko ustrezne pooblaščenice osebe za sprejem pisanja, ki jo določa zakon.³⁴ Ob vročitvi pošiljke je vročevalec na obrazec povratnice vpisal datum vročitve, naslovnik pa je potrdil prejem s svojim podpisom. Izpolnjena povratnica se je nato kot navadno pismo vrnila pošiljatelju.³⁵ Če vročevalec ob poskusu vročitve pisanja naslovnika (ali druge pooblaščenice osebe za sprejem pisanja) na naslovu ni mogel najti, mu je v poštnem nabiralniku pustil „obvestilo o prispeli pošiljki“, v katerem je navedel kraj prevzema in rok za sprejem. Če naslovnik poštne pošiljke ni prevzel v roku za sprejem, se je poštna pošiljka vrnila pošiljatelju.³⁶ V tem primeru se je na podlagi razveljavljenega četrtega odstavka 88. člena ZDR-1 vročitev štela za opravljeno, ko je preteklo 8 dni od prvega poskusa vročitve.

³¹ Ur. l. RS, št. 51/09 s spremembami.

³² Tako tudi Robnik, I., str 513 v Bečan, I. in drugi, 2016.

³³ Povratnica je poštna storitev, pri kateri se vročitev pošiljke potrdi na posebnem roza obrazcu *Povratnica - Advice of receipt*. Na naslovni strani mora biti oznaka AR. Izpolni jo pošiljatelj in jo v skladu z zahtevami izvajalca odda skupaj s pošiljko. Glej 20. člen Splošnih pogojev izvajanja drugih poštah storitev.

³⁴ Glej prvi in drugi odstavek 41. člena ZPSto-2. Omogočata, da se poštne pošiljke vročajo osebno naslovníku ali osebi, pooblaščenici za prevzem pošthah pošiljk ali odraslemu članu gospodinjstva (tudi priporočene in vrednostne pošiljke) ali osebi, ki je zaposlena v gospodinjstvu naslovníka ali v njegovem poslovnem prostoru (samo navadne pošiljke).

³⁵ Glej 20. člen Splošnih pogojev izvajanja drugih pošthah storitev.

³⁶ Glej tretji in četrti odstavek 41. člena ZPSto-2.

Takšna ureditev je imela številne slabosti:

1. V pravni teoriji je bil v zvezi s tem sporen rok za sprejem, o katerem je govoril četrti odstavek 88. člena ZDR-1. Postavljalo se je vprašanje, ali je ta 8 ali 15 dnevni. Skladno s Splošnimi pogoji izvajanja univerzalne poštne storitve³⁷ je namreč rok za sprejem pisanja 15 dni od dneva, ko je bil naslovnik obveščen o njenem prispetju.³⁸ Kolikor delavec torej ni sprejel pisanja v roku 15 dni, se je po ZDR-1 štelo pisanje za vročeno že osmi dan od prve poskusne vročitve; torej že pred iztekom roka za sprejem pisanja. Takšna ureditev je bila nesmiselna, saj je bil posameznik, ki pisanja ni sprejel v 15 dneh (predpostavljamo, da iz upravičenih razlogov), dejansko v slabšem položaju, kot tisti, ki je na primer zavlačeval s prevzemom pošiljke do zadnjega dne in ga prevzel šele 15. dan. S tem si je slednji neupravičeno (v primerjavi s posameznikom, ki pisanja ni mogel sprejeti) podaljševal rok za sodno varstvo.
1. Sporno je bilo tudi vprašanje, kako naj bi delodajalec sploh izvedel, kdaj je izvajalec poštne storitve naslovniku prvič poskusil vročiti pošiljko. Vročevalec namreč razen povratnice ni prejel nobenega drugega dokumenta, ki bi zasledoval njegovo vročanje. V kolikor prejemnik pisanja ni prejel, se je povratnica skupaj s pošiljko vrnila pošiljatelju brez podatka, kdaj je bilo pisanje, skladno z zakonsko domnevo, sploh vročano. Edina možnost, da je delodajalec ugotovil, kako je vročanje potekalo, je bila, da je izpolnil posebno poizvednico in nato čakal na pojasnilo s strani vročevalca. Takšna ureditev je bila za delodajalca zamudna, postopek pa netransparenten.³⁹
2. Določila po ZPP o osebnem vročanju s poštami pošilkami so bistveno ugodnejša za naslovnika od določil o vročanju s pošto pošiljko, ki jih je določal ZDR-1. Po določilih ZPP je naslovnik namreč seznanjen s posledicami nesprejema pisemske pošiljke s posebnim obvestilom,⁴⁰ poleg tega mu je po preteku roka za sprejem pisanje puščeno v nabiralniku. Nasprotno po določilih ZDR-1 naslovnik z obvestilom ni bil obveščen o posledicah nesprejema

³⁷ Ur. l. RS, št. 31/07 s spremembami.

³⁸ Glej 28. člen Splošnih pogojev izvajanja univerzalne poštne storitve (veljavni od 1. januarja 2017).

³⁹ Podobno tudi Šercer, M., 2016, str. 6 in Scortegagna Kavčnik, N., 2016, str. 13.

⁴⁰ ZPP v 142. členu poleg navedenega roka in kraja za sprejem pošiljke določa, da mora obvestilo, ki ga vročevalec pusti v nabiralniku vsebovati tudi: vzrok za takšno ravnanje, navedbo dneva, ko je bilo obvestilo puščeno naslovniku, podpis vročevalca, opozorilo na to, da se šteje pisanje ob nesprejemu pisanja po 15 dneh za vročeno in da se bo pisanje v primeru, če naslovnik nima predalčnika ali je ta neuporaben, vrnilo pošiljatelju.

pisanj in ni vedel niti od koga je pisanje prejel (poštni obrazec »obvestilo o prispeli pošiljki«⁴¹ namreč te informacije ne vsebuje). Navsezadnje se je pisanje po preteku roka vrnilo pošiljatelju, kar pomeni, da naslovnik v primeru zamude roka za sprejem, dejansko ni imel nobene možnosti seznanitve s prejetim pisanjem.⁴² Ustavno sodišče RS je že v odločbi U-I-279/08-14 z dne 9. julija 2009 pojasnilo, da je namen vročitve dosežen le, če je zagotovljeno, da bo pisanje dejansko prispelo do naslovnika. Za vsako izjemo od vročitve neposredno naslovniku (tudi za t.i. fikcijo vročitve) mora obstajati legitimen razlog, drugače gre za nesorazmeren poseg v naslovnikovo pravico do obrambe (22. člen URS). V konkretni zadevi je Ustavno sodišče RS odločilo, da je bil poseg zakonodajalca z novelo ZPP-D,⁴³ ki je predvidel t.i. fikcijo vročitve naslovniku, za katerega se je vedelo, da dejansko ne prebiva na naslovu, kjer se mu vroča, nesorazmeren, in je prekomerno posegel v naslovnikovo pravico do obrambe, saj je od dneva nastanka vročitve pričel teči rok za odgovor na tožbo (procesni prekluziven rok). Glede na mnenje Ustavnega sodišča v citirani odločbi, je bilo vsekakor mogoče predvidevati, da takšno vročanje po ZDR-1, pri katerem obstaja velika verjetnost, da delavec dejansko ni seznanjen z vsebino odpovedi (saj se pošiljka vrne pošiljatelju), najverjetneje ne bo prestalo strogega testa sorazmernosti, ki omogoča ustavno skladen poseg zakonodajalca v pravico delavca do sodnega varstva iz 23. člena Ustave RS⁴⁴ (URS).⁴⁵

⁴¹ Obrazec dostopen na: <http://www.akos-rs.si/univerzalna-storitev> (12. 10. 2017).

⁴² Novela ZPP-E (Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku (ZPP-E), Ur. l. RS, št. 10/17.), ki se je pričela uporabljati 14. 09. 2017, je v 139.b členu izrecno uredila tudi sprejemanje pošilk v poštni predal, ki ga je do sedaj zakonodaja izpuščala. Tudi ZDR-1 vročanja v poštni predal ne ureja, niti se delovno pravna teorija s takšnim vročanjem do sedaj ni ukvarjala. Želim pa opozoriti, da četudi bi bila odpoved pogodbe o zaposlitvi naslovniku vročena v poštni predal, bi neugodne posledice, ki jih je imel za naslovnika razveljavljeni četrti odstavek 88. člena ZDR-1, še vedno nastale. Slednji bi namreč obvestila o prispeli pošiljki prejel v poštni predal (glej 3. odstavek 21. člena Splošnih pogojev za izvajanje univerzalne poštne storitve, veljavnih od 1. januarja 2017 in veljavnih od 15. oktobra 2017), to bi vsebovalo le kraj prevzema in rok v katerem ga je naslovnik dolžan sprejeti. Naslovnik tako ne bi bil seznanjen o posledicah nesprejema pisanja. Pisanje pa bi se prav tako v primeru nepravočasnega dviga vrnilo pošiljatelju (7. odstavek 21. člena Splošnih pogojev za izvajanje univerzalne poštne storitve, veljavnih od 1. januarja 2017 in veljavnih od 15. oktobra 2017).

⁴³ Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku (ZPP-D), Ur. l. RS, št. 45/08.

⁴⁴ Ur. l. RS, št. 33/91-I s spremembami.

⁴⁵ Tudi Robnik, Ivan v komentarju novega ZDR-1 nekoliko izpostavi to problematiko in pravi, da bi moral delodajalec delavca v primeru, da priporočene pošiljke z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi

3. Pomembno je tudi dejstvo, da je od poteka »fikcije«⁴⁶ vročitve po določilih ZDR-1 pričel teči rok za sodno varstvo delavca,⁴⁷ ki je po mnenju pravne teorije materialni prekluzivni rok,⁴⁸ kar pomeni, da ga ni mogoče izpodbijati niti s pomočjo smiselne uporabe instituta vrnitve v prejšnje stanje po ZPP. Ta se namreč lahko predlaga le v primeru zamude procesnih rokov.⁴⁹ Takšen rok pa ni podaljšljiv, saj pravica preneha ipso iure (po samem zakonu). Delavec, ki brez svoje krivde ni sprejel pisanja pravočasno, tako ni bil seznanjen s pisanjem in je posledično lahko zamudil tudi rok za vložitev tožbe. Takšne nevzdržne situacije delavec naknadno tako nikakor ni mogel sanirati. To je predstavljalo hud poseg v njegovo pravico do sodnega varstva. Tudi Evropsko sodišče za človekove pravice (ESČP) je v zadevi *Aždajić proti Sloveniji*, št. 71872/12, z dne 8. oktobra 2015 odločilo, da mora biti posameznik, na podlagi vročanja v resnici seznanjen s postopkom oz. mora imeti dejansko možnost dokazati, da s pisanjem ni bil seznanjen.⁵⁰ Drugačno in bolj strogo stališče je po mnenju ESČP pretirano formalistično.

Ob vseh omenjenih pomanjkljivostih dosedanje ureditve vročanja odpovedi pogodbe o zaposlitvi s priporočeno pošiljko s povratnico ne preseneča dejstvo, da je Ustavno sodišče RS v zadevi U-I- 200/15, Up-936/15 z dne 16. marca 2017 odločilo, da se četrti odstavek 88. člena ZDR-1 razveljavi in da se do drugačne

ne dvigne oz. prevzame, na kakršenkoli način obvestiti o odpovedi pogodbe o zaposlitvi, če je to le objektivno mogoče in delavcu na njegovo željo odpoved tudi izročiti. (Glej: Robnik, I., str. 514 v Bečan, I. in drugi, 2016.) Tudi Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZ), je na spletni strani opozarjalo na omenjeni problem in predlagalo, da se pravila o vročitvi odpovedi pogodbe o zaposlitvi z namenom jasne seznaitve delavca s posledicami vključijo v pogodbo o zaposlitvi kot sestavino pogodbe. (Dostopno na: http://www.mddsz.gov.si/si/delovna_podrocja/delovna_razmerja_in_pravice_iz_dela/delovna_razmerja/zdr/faq_zdr1/vrocitev_odpovedi_pz/ (12. 10. 2017)).

⁴⁶ Izraz »fikcija« vročitve je pravno gledano neprimeren, primernejši izraz je »domneva« vročitve, kar bo pojasnjeno v nadaljevanju.

⁴⁷ Glej tretji odstavek 200. člena ZDR-1.

⁴⁸ Materialni roki so tisti, ki jih različni zakoni predpisujejo za vložitev tožbe, torej zahteve za pravno varstvo, običajno jih določajo predpisi materialnega prava, ni pa to nujno. Ude, L., 2002, str. 200.

⁴⁹ Galič, A., str. 473 v Ude, L. in drugi, 2005.

⁵⁰ Tožnica je bila v času vročanja na dvomesečnem dopustu, obvestil o vročenem pisanju pa v nabiralniku ob vrnitvi ni našla. Zaradi zamude roka za odgovor na tožbo je bila izdana zamudna sodba, ki je ni bilo mogoče izpodbijati zaradi napačne ugotovitve dejanskega stanja. Rok za vložitev predloga za vrnitev v prejšnje stanje je bil zamujen. ESČP je odločilo, da tožnica ni imela realne možnosti dokazovanja, da s pisanjem ni bila seznanjena in da so domača sodišča uporabila pretirano formalističen pristop pri presoji, ali je bila tožnica obveščena o postopku.

zakonske ureditve za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavcu po pošti uporabljajo pravila pravnega postopka o osebnem vročanju.

Kot zanimivost je potrebno komentirati tudi nedoslednost uporabe pravnega izraza »fikcija« vročitve v omenjeni ustavni odločbi. S pravnega vidika bi bilo namreč pravilneje govoriti o pravni domnevi in ne o pravni fikciji.⁵¹ Razlika med pravno domnevo in fikcijo je, da se domneva opira na verjetnost, da v resnici obstoji pravno dejstvo, ki ga domneva, fikcija pa zavestno in namerno izhaja iz okoliščine, da takšno pravno dejstvo nima stvarne podlage ali da te stvarne podlage ni moč dokazati.⁵² Z domnevo se predpostavlja kot resnično nekaj, kar je verjetno resnično, s pravno fikcijo pa postavlja za resnično nekaj, za kar se ve, da ni resnično.⁵³ Pravne fikcije po mnenju sodne prakse niso izpodbojne,⁵⁴ medtem ko so v večini primerov pravne domneve izpodbojne.⁵⁵ Glede na to, da fikcija vročitve po ZPP izhaja iz prepričanja, da je naslovniku dejansko in vsaj v veliki meri omogočeno, da se je s pisanjem seznanil⁵⁶ ter da je izpodbojnost fikcije vročitve mogoča,⁵⁷ ni pravilno trditi, da gre v tem primeru za klasično (neizpodbojno) pravno fikcijo, temveč bi bilo pravilneje govoriti o (izpodbojni) pravni domnevi.

Opozoriti je smotno tudi na podobno nedosledno ureditev vročanja v socialnih sporih. Zakona o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev⁵⁸ (ZUPJS) v 37.a členu določa, da se odločba, s katero se odloči o pravici po tem zakonu, vroča z dostavo v hišni predalčnik. Šteje se, da je vročitev opravljena 21. dan od dneva odpreme; ta dan se označi na odločbi. To pomeni, da se odločba o pravicah stranke iz javnih sredstev vroča z navadno pošiljko. Po preteku roka za sprejem se pošiljka šteje za vročeno, in od takrat teče rok za sodno varstvo prejemnika. Na podlagi

⁵¹ Na to pa opozarja Vrhovno sodišče RS v sklepu VIII Ips 213/2016 z dne 21. februarja 2017.

⁵² Kušelj, G., Pavčnik, M. in Perenič, A., 1995, str. 161.

⁵³ Glej odločbi Ustavnega sodišča RS U-I-135/00 z dne 23. maja 2002, tč. 75 in U-I-23/93 z dne 20. marca 1997, tč. 46.

⁵⁴ Tako na primer sodba Vrhovnega sodišča RS II Ips 373/2007 z dne 10. aprila 2008, odločba Ustavnega sodišča RS U-I-135/00 z dne 23. maj 2002 in odločba Ustavnega sodišča RS U-I-23/93 z dne 20. marec 1997.

⁵⁵ Izjema so neizpodbojne pravne domneve – *presumptio iuris et de iure*. Izrecno s predpisom je določeno, da nasprotni dokaz ni dovoljen.

⁵⁶ Tako načelno pravno mnenje Vrhovnega sodišča RS o nastopu fikcije vročitve pisanja z dne 14. januarja 2015.

⁵⁷ Tako sklep Vrhovnega sodišča RS II Ips 95/2016 z dne 28. julija 2016 in sklep VIII Ips 213/2016 z dne 21. februarja 2017.

⁵⁸ Ur. l. RS, št. 62/10 s spremembami.

72. člena Zakona o delovnih in socialnih sodiščih⁵⁹ (ZDSS-1), ta znaša 30 dni.⁶⁰ Tudi v tem primeru naslovnik lahko iz upravičenih razlogov spregleda prejem pošiljke; rok za vložitev tožbe zoper odločbo o socialnovarstvenem prejemku mu brez vednosti poteče. Vrhovno sodišče RS je omenjeno situacijo že nekoliko saniralo, saj je v sklepu VIII Ips 58/2013 z dne 14. januarja 2014 odločilo, da gre pri roku iz 72. člena ZDSS-1 za procesni rok, kar pomeni, da je zamudo slednjega mogoče odpraviti z vrnitvijo v prejšnje stanje.

2.3. Vročitev odpovedi po pošti po pravilih pravnega postopka o osebnem vročanju

Vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavcu s strani delodajalca po pošti se torej ponovno opravlja po pravilih pravnega postopka o osebnem vročanju, kot se je to opravljal pred uveljavitvijo ZDR-1. Ustavna odločba U-I- 200/15, Up-936/15 z dne 16. marca 2017 v drugem odstavku izreka izrecno poudarja, da se zgolj za vročanje »po pošti« uporabljajo pravila pravnega postopka o osebnem vročanju, torej se analiza v nadaljevanju ukvarja samo z tovrstnimi določbami ZPP.⁶¹

Takšno vročanje je urejeno v 142. členu ZPP, ki določa, da se osebna vročitev sprva poskuša opraviti skladno s 140. členom ZPP, ki določa vročanje pisanja naslovniku neposredno v stanovanju. Če tega tam ni, se pisanje vroči tako, da se izroči kateremu od njegovih odraslih⁶² članov gospodinjstva⁶³, ki so ga dolžni

⁵⁹ Ur. l. RS št. 2/2004 s spremembami.

⁶⁰ Glej tudi sklep Vrhovnega sodišča RS VIII Ips 264/2016 z dne 7. marca 2017.

⁶¹ Na tem mestu ne pride v poštev uporaba določb o vročanju po varni elektronski poti iz 141.a. člena ZPP, saj navedena ustavna odločba tega ni predpisala, niti takšna interpretacija ne bi bila skladna z dejstvom, da je bil razveljavljen četrty odstavek 88. člena ZDR-1, ki je izrecno predpisoval vročanje s pošto pošiljko in pri tem ni omenjal elektronske poti vročanja. Uporaba določil o vročanju po varni elektronski poti za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi bi bila mogoča le na podlagi šestega odstavka 88. člena ZDR-1.

⁶² Slovenska sodna praksa šteje za odrasle člane gospodinjstva tiste člane, ki so starejši od 18 let. Sodba in sklep Višjega sodišča v Ljubljani I Cp 1411/99 z dne 19. aprila 2000 vročitve ni štel za veljavno, ker je bila vročena mladoletnemu sinu.

⁶³ Gospodinjstvo je po definiciji Zakona o prijavi prebivališča (peti odstavek 3. člena) »skupnost posameznikov, ki izjavijo, da stalno prebivajo skupaj in skupaj porabljajo dohodke za zagotavljanje osnovnih življenjskih potreb (kot na primer za stanovanje, hrano, šolanje otrok ipd.). Za gospodinjstvo se šteje tudi posameznik, ki izjavi, da prebiva sam v ločeni stanovanjski enoti, ali kot podnajemnik v delu te enote in sam porablja dohodke za zagotavljanje osnovnih življenjskih potreb.« To je lahko tudi npr.: sobivanje študentov v najetih prostorih, ni nujno, da

sprejeti (relevantno za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavcu). Če se vroča pisanje na delovnem mestu tistega, ki naj se mu vroči (relevantno za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi delodajalcu in v okviru smiselne uporabe določb ZPP pri neposrednem vročanju delavcu v prostorih delodajalca), pa tega ni najti tam oziroma se nahaja na delovnem mestu, do katerega vročevalci zaradi organiziranosti delovnega procesa nimajo dostopa, se vroči pisanje osebi, pooblaščenici za sprejemanje pošte, ki je pisanje dolžna sprejeti, ali osebi, ki je zaposlena na tistem mestu, če v to privoli. Če se naslovnik nahaja v nastanitvenem objektu, namenjenem skupinski nastanitvi ali izvajanju dejavnosti, ki vključuje 24-urno bivanje (npr. dijaški, študentski domovi, samski domovi, socialno-varstveni zavodi, bolnišnice) se lahko pisanje vroči tudi osebi, ki je v tem objektu pooblaščenica za sprejemanje pošte za stanovalce (določba bi prišla v poštev pri vročanju odpovedi delavcu). Če tudi takšna vročitev ni mogoča, se pisanje izroči pošti v kraju naslovnikovega stanovanja, v hišnem ali izpostavljenem predalčniku oziroma na vratih stanovanja pa se pusti obvestilo, v katerem je navedeno, kje je pisanje in rok 15 dni, v katerem mora naslovnik pisanje dvigniti. Na obvestilu in na pisanju, ki bi ga moral vročiti, vročevalec navede vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je obvestilo pustil naslovniku ter se podpiše. Vročitev se šteje za opravljeno z dnem, ko naslovnik pisanje dvigne. Namesto naslovnika lahko pisanje dvigne tudi pooblaščenec za dvig pisanja, če je pooblastilo deponirano na pošti in se identificira z osebnim dokumentom. Če naslovnik pisanja ne dvigne v 15 dneh, se šteje, da je bila vročitev opravljena s potekom tega roka, na kar je treba naslovnika v obvestilu opozoriti. Po preteku tega roka vročevalec pusti pisanje v hišnem oziroma izpostavljenem predalčniku naslovnika. Če naslovnik nima predalčnika ali je ta neuporaben, se pisanje vrne pošiljatelju, na kar mora biti naslovnik v obvestilu opozorjen.

Poleg navedenega omogoča ZPP v 139.b členu tudi osebno vročanje po pošti v poštni predal. Vročevalec v poštnem predalu pusti obvestilo z enako vsebino, kot je navedeno v prejšnjem odstavku. Vročitev se šteje za opravljeno z dnem, ko naslovnik pisanje dvigne. Če pa ga ne dvigne v 15 dneh, se šteje, da je bila vročitev opravljena s potekom tega roka. Po preteku tega roka pusti vročevalec pisanje v poštnem predalu naslovnika. Uporaba 139.b člena ZPP za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi delavcu najverjetneje ne bo prav pogosto prišla v poštev, saj je pogoj zato, da ima posameznik lahko odprt poštni predal, da v povprečju

gre za življenjsko skupnost ampak lahko tudi za ekonomsko skupnost (npr. hišna pomočnica). Galič, A, str. 559 v Ude, L. in drugi, 2005.

dnevno prejme več kot 10 pošilk.⁶⁴ To v praksi pride bolj v poštev pri pravnih in redkokdaj pri fizičnih osebah. To pomeni, da bo takšno vročanje večkrat uporabljivo za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delavca delodajalcu.

Opisana veljavna ureditev daje gotovo več varnosti v zvezi z vročanjem odpovedi pogodbe o zaposlitvi, kot prejšnja. Pa vendar se je treba vprašati, kaj narediti v situaciji, ko se delavec kljub vročanju dejansko iz opravičljivih razlogov (nekrivdnih) ne seznani s prejetim pisanjem. Še vedno lahko nastane situacija, da po preteku roka za vložitev tožbe delavec slednjega ne more izpodbijati z vrnitvijo v prejšnje stanje, niti ga ne more podaljšati zaradi njegove materialne narave. Sodna praksa je v zvezi s tem že zavzela stališče, da mora biti posamezniku omogočano izpodbijanje domneve vročitve tudi tekom postopka, drugače pretirano posežemo v njegovo pravico do sodnega varstva in pravico do obrambe.⁶⁵

Glede neupravičene odklonitve sprejema pisanja po pošti se uporabljajo smiselno določbe 144. člena ZPP, kot je bilo nekoliko opisana že zgoraj, pod poglavjem osebna vročitev v prostorih delodajalca. Tako se pisanje po neupravičeni odklonitvi pusti, bodisi v stanovanju (če odpoved prejme delavec) ali v prostorih, kjer ta oseba dela (če odpoved prejme delodajalec), bodisi v hišnem ali izpostavljenem predalčniku. Če tega ni, se pritrdi pisanje na vrata stanovanja ali prostorov, kjer oseba dela, lahko pa se pisanje pusti tudi v poštnem predalu, če ta obstaja (v primeru iz drugega odstavka 144. člena ZPP). Na vročilnico se zapiše dan, uro in razlog odklonitve ter kraj kjer je pisanje puščeno. S tem trenutkom se pisanje šteje za vročeno. Ta določba ZPP ima namen zagotoviti vročitev in s tem normalni potek postopka, predstavlja pa ukrep proti osebam, ki z odklanjanjem sprejema pisanj želijo zavlačevati postopek. Ravnanje po omenjeni določbi je dopustno le, če prejemnik pisanja brez zakonitega razloga odklanja sprejem. Ko pa ima za svojo odklonitev zakoniti razlog, je odklonitev veljavna in sprejemljiva. Takšen zakoniti razlog odklonitve sprejema je npr. če se poskuša vročiti nepo-

⁶⁴ 22. člen Splošnih pogojev izvajanja univerzalne poštne storitve (veljavni od 15. oktobra 2017).

⁶⁵ Glej npr. sklep Vrhovnega sodišča RS II Ips 95/2016 z dne 28. julija 2016: »Stališče sodišča druge stopnje, ki je toženčevo pritožbo zavrnilo brez izvajanja s strani toženca predlaganih dokazov, je prestrogo in nesorazmerno posega v pravico toženca, da dokaže, da ob vsej potrebni skrbnosti glede na način vročitve ni imel možnosti, da se seznani z vložitvijo tožbe.« in sklep Vrhovnega sodišča RS VIII Ips 213/2016 z dne 21. februarja 2017: »Kljub zahtevani večji skrbnosti delavca pri sprejemanju pošilk s strani delodajalca, ni mogoče spregledati osnovnega namena predpisane vročitve. Ta je v delavčevi seznانيتvi z odpovedjo in razlogi za odpoved pogodbe o zaposlitvi, kar mu omogoča učinkovito sodno varstvo. Določbo četrtega odstavka 88. člena ZDR-1 v povezavi z 41. členom ZPSto-2 je treba tolmačiti tako, da je naslovniku (delavcu) treba omogočiti izpodbijanje domnevne vročitve in nasprotno dokazovanje.«

sredno stranki ne pa pooblaščenca (137. člen ZPP), če se vroča na drugem kraju ali času, kot je to predpisano v zakonu (139. člen ZPP), če se poskuša vročitev opraviti po pravilih 141. člena ZPP namesto po 142. členu ZPP, če se poskuša opraviti vročitev, čeprav je očitno, da tisti, kateremu se pisanje vroča, dejansko ne prebiva na navedenem naslovu (143. člen ZPP).⁶⁶ Skladno s šestim odstavkom 139. člena ZPP se naslovnik pisanja ne more sklicevati na to, da mu pošiljka ni bila pravilno vročena, če je kljub kršitvi pravil o vročanju pisanje dejansko prejel.⁶⁷ Bistveni namen vročitve odpovedi pogodbe o zaposlitvi je namreč v seznaitvi delavca z razlogi za odpoved in rokom za uveljavljanje sodnega varstva. V kolikor je delavec s pisanjem dejansko seznanjen, torej ni razloga, da bi šteli takšno vročitev za neveljavno.

Pretekla sodna praksa je pokazala, da se pojavljajo tudi zlorabe vročanja odpovedi po pošti na način, da delodajalec vroča delavcu odpoved pogodbe o zaposlitvi vede in namenoma na naslovu, kjer delavca ni. Tako je npr. delodajalec napotil delavca na čakanje na delo domov (v Bosno in Hercegovino), potem pa mu je odpoved vročal na naslovu, ki je bil naveden v pogodbi o zaposlitvi (v Sloveniji). Delavec za vročitev odpovedi ni izvedel pravočasno. Nastopila je domneva vročitve, rok za sodno varstvo pa je potekel. Takšne zlorabe niso sprejemljive. Enaka situacija lahko nastane, če delodajalec delavca napoti na delo v tujino, odpoved pogodbe o zaposlitvi pa mu vroča v Sloveniji. V kolikor je delodajalec seznanjen z dejanskim krajem bivanja delavca, mu mora na ta kraj tudi vročati odpoved pogodbe o zaposlitvi. Takšno stališče je zavzela tudi sodna praksa.⁶⁸ Navedene zlorabe je mogoče z uporabo določb o osebnem vročanju po pošti na podlagi ZPP nekoliko sanirati, saj odpovedovalec pogodbe o zaposlitvi ni več vezan na zakonsko dolžnost, da vroča odpoved na naslovu delavca in delodajalca, navedenem v pogodbi o zaposlitvi,⁶⁹ kot je bilo določeno v razveljavljenem četrtem odstavku 88. člena ZDR-1, temveč se za vročanje uporabljajo določbe ZPP. Ta v drugem odstavku 139. členu določa vročanje v stanovanje prejemnika pisanja ali v poštni predal (če bi obstajal).⁷⁰ Določba 143. člena ZPP pa vročevalcu tudi

⁶⁶ Tako tudi sodba Upravnega sodišča RS VIII Ips 23/2000 z dne 20. junija 2000.

⁶⁷ Podobno Rijavec, V., str. 537 v Ude, L. in drugi, 2005.

⁶⁸ Glej sklepe Upravnega sodišča RS VIII Ips 181/2015 in VIII Ips 126/2015 z dne 14. oktobra 2015 ter VIII Ips 143/2015 z dne 8. septembra 2015.

⁶⁹ Delavcu lahko tudi na naslov, ki ga je naknadno sporočil delodajalcu.

⁷⁰ Vročanje po pošti na delovno mesto (ki ga omogočajo določila ZPP – drugi odstavek 139. člena ZPP) se za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi po pošti delavcu ne more smiselno uporabljati. S tem bi institut vročanja po ZDR-1 namreč izgubil svoj namen, saj je vročevalec

avtomatsko omogoča prepošiljanje pošiljke na novi naslovnikov naslov, če zanj izve. Težnja ureditve je v vročanju na dejanskem bivališču naslovnika.

Nastop pravne domneve (oz. t.i. »fikcije«) vročitve pisanja je na podlagi določil ZPP sedaj vezan na 15 dnevni rok od prvega poskusa vročitve pisanja. Pri tem je treba opozoriti na to, da na nastop pravne domneve ne vpliva iztek roka na soboto, nedeljo, praznik, ki je dela prosti dan ali drug dela prosti dan v RS, kar bi sugeriral četrti odstavek 111. člena ZPP.⁷¹ Vrhovno sodišče RS je takšno stališče sprejelo v Načelnem pravnem mnenju z dne 14. januarja 2015.

Ker razveljavljeni četrti odstavek 88. člena ZDR-1 govori o vročitvi odpovedi delodajalca delavcu in delavca delodajalcu, je vprašljivo, ali tudi za vročitev odpovedi pogodbe o zaposlitvi s strani delavca po pošti veljajo pravila osebnega vročanja v pravnem postopku. Ustavno sodišče je namreč v odločbi U-I- 200/15, Up-936/15 z dne 16. marca 2017 odločilo, da se razveljavi četrti odstavek 88. člena ZDR-1. V drugem odstavku pa je določilo, da se do drugačne ureditve za vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi »delavcu« po pošti uporabljajo pravila pravnega postopka o osebnem vročanju. Ustavno sodišče tako v drugem odstavku sploh ne omenja vročanja odpovedi pogodbe o zaposlitvi po pošti delodajalcu. Neodgovorjeno je ostalo vprašanje, kakšna pravila veljajo za vročanje odpovedi po pošti delodajalcu. Glede na to, da je četrti odstavek 88. člena ZDR-1 razveljavljen, vročitev po tem členu ni mogoča. Nastala je t.i. pravna praznina. Za zapolnitev slednje bi lahko uporabili argument bistveno podobnih situacij,⁷² kar pomeni, da bi zaradi podobnosti urejali oba primera (torej vročanje odpovedi delodajalca delavcu, kot delavca delodajalcu) enako. Vendar interpretacija ni tako enostavna, saj je ostal veljaven drugi odstavek 88. člena ZDR-1. Ta pa kot možnost vročanja odpovedi pogodbe o zaposlitvi še vedno predvideva tudi vročanje s priporočeno pošiljko s povratnico. Iz tega bi lahko izpeljali, da lahko delavec delodajalcu še vedno vroča odpoved pogodbe o zaposlitvi s priporočeno s povratnico, saj Ustavno sodišče RS nadomestnega načina vročanja zanj ni določila. Če upoštevamo zadnjo interpretacijo lahko nastane tudi zmeda glede pravil vročanja odpovedi po pošti delavcu, saj drugi odstavek 88. člena govori o obeh pogodbenih strankah in za obe pogodbeni stranki našteva možne načine

delodajalec. Vročanje delavcu na delovnem mestu pride v poštev le pri neposredni vročitvi po tretjem odstavku ZDR-1 ali če odpoved vroča delavec delodajalcu.

⁷¹ 111. člen ZPP: (4) Če je zadnji dan roka sobota, nedelja, praznik ali drug dela prost dan, ki ga določa zakon o praznikih, se izteče rok s pretekom prvega prihodnjega delavnika.

⁷² *Argumentum a simili ad simile* za zapolnjevanje pravnih praznin.

vročanja, med drugim tudi še vedno vročanje s priporočeno pošto pošiljko s povratnico (ki je bilo sicer razveljavljeno). V praksi bi lahko to povzročilo poskuse obhoda z ustavno odločbo določenega načina osebnega vročanja po pošti po pravilih ZPP.

2.4. Vročitev odpovedi z objavo na oglasnem mestu pri delodajalcu, ki je dostopno delavcu ali z vročitvijo odpovedi Inšpektoratu za delo

V primeru, če delavec nima stalnega in začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji oz. delavec na naslovu iz pogodbe o zaposlitvi ni znan (zakonsko besedilo se v tem delu dejansko glasi: »oz. delavec na naslovu iz prejšnjega odstavka ni znan«), v petem odstavku 88. člena ZDR-1 za delodajalca kot izjemo predvideva tudi vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi tako, da pisno odpoved v zaprti ovojnici pritrdi na oglasno mesto na svojem sedežu, ki je delavcu dostopno. Vročitev je opravljena po preteku osmih dni. Odpoved mora delodajalec pritrditi na oglasno desko v zaprti ovojnici zaradi varovanja osebnih podatkov delavca. Na ovojnico napiše ime in priimek delavca ter datum pritrditve na oglasno desko. Če delavec v roku osmih dni ovojnice ne prevzame, se na ovojnici zaznamuje tudi datum, ko je bila ovojnica vzeta iz oglasne deske. Pri tem je smiselno, da delodajalec na ustrezen način dokumentira pritrditev ovojnice na oglasno desko, saj bo on tisti, ki bo dokazoval, da je bila vročitev na ta način opravljena (npr. fotografiranje, priče, uradni zaznamek itd.).⁷³ Praviloma naj bi šlo za oglasno desko na sedežu delodajalca, v primeru dislociranih obratov pa je primerno tudi oglasno mesto v obratu, če delavec tam običajno opravlja delo.⁷⁴

Delavec pa lahko v primeru, da delodajalec na naslovu sedeža, ki je določen v pogodbi o zaposlitvi v RS ni znan (zakonsko besedilo se v tem delu dejansko glasi: »delodajalec na naslovu iz prejšnjega odstavka ni znan«), ker posluje npr. na drugem poslovnem naslovu, ki ni vpisan v register, odpoved pogodbe o zaposlitvi vroči s priporočeno pošiljko s povratnico Inšpektoratu za delo. Vročitev odpovedi delodajalcu se tako šteje za opravljeno.

Ti dve vrsti vročanja sta predvideni podredno in se ju opravi v primeru, ko drugi načini vročanj niso mogoči in le pod pogojem, da delavec nima stalnega ali začasnega prebivališča v Republiki Sloveniji oziroma, ko na naslovu navedenem v

⁷³ Krašovec, D., 2013, str. 407.

⁷⁴ Robnik, I., 2016, str. 399.

pogodbi o zaposlitvi ni znan ali takrat ko delodajalec na naslovu, ki je naveden kot njegov sedež, ni znan. Pri tem je moteče, da se peti odstavek še vedno sklicuje na razveljavljeni četrti odstavek 88. člena ZDR-1 in kot relevanten naslov izpostavlja naslov iz prejšnjega odstavka, to pa je: »naslov naveden v pogodbi o zaposlitvi«. Takšno navzkrižno sklicevanje na razveljavljen odstavek uporabnike zakona zmede, po drugi strani pa je zaradi določenega nadomestnega načina vročanja po pošti skladno s pravili pravnega postopka, postalo to sklicevanje nepravilno. Po določilih ZPP je za vročanje namreč ključen naslov stanovanja tistega, ki se mu pisanje vroči (za vročanje delavcu) ali delovnega mesta, tistega, ki se mu vroča (za vročanje delodajalcu).⁷⁵ Običajno bo naslov najverjetneje tisti, naveden v pogodbi v zaposlitvi, vendar je formalističen koncept vročanja na naslovu, navedenem v pogodbi o zaposlitvi z uporabo določb pravnega postopka o osebnem vročanju po pošti, presežen. Poudarek teh določb je namreč v večji meri vročanje na naslovu dejanskega nahajanja oz. bivanja naslovnika.⁷⁶ Vročevalcu je omogočeno, da če ugotovi, da se naslovnik, dejansko ne nahaja na naslovu, na katerem naj bi se opravila vročitve oz. je naslovnik tam neznan ali se je preselil, prepošlje pisanje na drug naslov prejemnika, če zanj ve.⁷⁷ To posledično pomeni, da je besedilo petega odstavka 88. člena ZDR-1 v trenutni obliki preozko zastavljeno, saj bo vročevalec v vsakem primeru poskušal vročati tudi na drugih naslovih, če mu bodo znani. Posameznik se torej načina vročanja iz petega odstavka 88. člena ZDR-1 ne sme poslužiti, dokler se pisanje s strani vročevalca ne vrne pošiljatelju z navedbo, da naslovnik dejansko ne prebiva na naslovu, na katerem je bil opravljen poskus vročitve oziroma, da je naslovnik neznan ali se je preselil ali odselil v tujino za več kot tri mesece. V kolikor se je preselil v tujino, menim, da mu mora vročevalec vročati tudi na naslov, ki mu je znan v tujini. Poleg tega bi moral delodajalec, glede na trenutno formulacijo zakonskih določb, pred objavo na oglasni deski napraviti še poizvedbe o tem, ali ima delavec prijavljeno stalno ali začasno prebivališče v RS in bi se šele, če tega nima, lahko poslužil v tem poglavju opisanega načina vročanja. Sodne prakse na tem področju še ni mogoče zaslediti, zato bo zanimivo spremljati njen razvoj v prihodnje.

Iz petega odstavka 88. člena ZDR-1 je jasno razvidno, da zakon predvideva različno obliko vročanja za primer, če vroča odpoved pogodbe o zaposlitvi delo-

⁷⁵ Glej drugi odstavek 139. člen ZPP

⁷⁶ Ekart, A., Rijavec, V., Ude, L. in Keresteš, T., 2017, str. 61- 62.

⁷⁷ Drugi odstavek 143. člena ZPP.

dajalec in za primer, če jo vroča delavec. Še ena nedoslednost pri oblikovanemu členu pa je, da drugi odstavek 88. člena te alternativne oblike vročanja odpovedi pogodbe o zaposlitvi, ki je predvidena za delavca v petem odstavku 88. člena ZDR-1, sploh ne omenja. Tako se na podlagi zgolj drugega odstavka 88. člena ZDR-1 ustvari vtis, da lahko tudi delavec vroča odpoved pogodbe o zaposlitvi z objavo na oglasnem mestu pri delodajalcu, ki je dostopno delavcu, čeprav iz petega odstavka 88. člena ZDR-1 to ne izhaja.

3. SMISELNA UPORABA PRAVIL PRAVDNEGA POSTOPKA IN DRUGI NAČINI VROČANJA ODPOVEDI POGODBE O ZAPOSLOTVI

Za vprašanja, ki jih ZDR-1 glede vročanja ne ureja, se smiselno uporabljajo pravila pravnega postopka. Omenjena določba je ostala v veljavi tako, da velja za vsa vprašanja vročanja, ki se pojavijo ob kateremkoli od načinov vročanja. Tudi pravna teorija poudarja, da je vročanje sicer mogoče tudi na druge načine, ki jih predvideva ZPP, ZDR-1 pa jih izrecno ne izključuje.⁷⁸

Sodna praksa je šla celo nekoliko dlje, in sicer je Vrhovno sodišče RS v sodbi in sklepu VIII Ips 228/2016 z dne 7. marca 2017 in sodbi VIII Ips 151/2016 z dne 20. decembra 2016 dopustilo tudi vročanje izven prostorov delodajalca **po pooblaščenem vročevalcu**. Obrazložilo je, da niti ZDR-1 niti ZPP osebne vročitve po pooblaščenem vročevalcu ne izključujeta in jo dopustilo. Tožena stranka se je odločila za osebno vročitev preko vročevalca in jo tudi izpeljala v skladu z določbami ZPP o osebni vročitvi. Te določbe so bile takrat strožje od siceršnjih predpisov o vročanju po pošti v takrat veljavnem ZDR-1. Novela ZPP-E je v drugem odstavku 132. člena dopustila vročanje po detektivu in izvršitelju, ki ga predlaga stranka. Slednji bo ravnal po pravilih, ki jih bo za tovrstno vročanje sprejel Minister za pravosodje. Na podlagi takšne določbe lahko sklepam, da bo dopuščeno takšno vročanje tudi za odpoved pogodbe o zaposlitvi.

Prav tako je mogoče vročanje **preko zakonitega zastopnika ali pooblaščenca**. Pravzaprav se v primeru, ko ima pogodbeni stranka, ki ji je odpovedana pogodba o zaposlitvi, pooblaščenca, pa druga pogodbeni stranka to ve, pisanja morajo vročati pooblaščenca.⁷⁹ ZDR-1 v 88. členu določb o vročanju poobla-

⁷⁸ Robnik, I., str. 514 v Bečan, I. in drugi, 2016.

⁷⁹ Glej sodbo Vrhovnega sodišča RS VIII Ips 105/2016 z dne 7. junija 2016.

ščencu nima, zato je treba za takšna vprašanja smiselno uporabiti prvi odstavek 137. člena ZPP. Enako velja tudi v primeru, ko ima pogodbeni stranka **pooblaščenca za sprejemanje pisanj ali začasnega zastopnika**, upravičenega za sprejem pisanj.⁸⁰

4. SKLEPNO

Ker je pravni institut vročitve izredno pomemben iz vidika varstva pravic prejemnika odpovedi, je nujno, da so zakonske določbe o vročanju jasne in določne. Njihovo besedilo bi moralo biti takšno, da ne vsebujejo pravnih praznin ali dvoumnosti, saj so možne številne zlorabe in različne interpretacije, kar zmanjšuje pravno varnost in predvidljivost. Vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi, kot je bilo urejeno do sedaj, je imelo številne pomanjkljivosti, vendar so tudi po razveljavitvi četrtega odstavka 88. člena ZDR-1 nekatere nedoslednosti še vedno prisotne.

Predvsem je lahko moteče, da je kljub razveljavitvi četrtega odstavka 88. člena ZDR-1, drugi odstavek 88. člena ZDR-1 ostal v celoti veljaven ter še vedno omogoča vročanje s priporočeno pošiljko s povratnico. Sporno je tudi, da med naštetimi načini vročanja drugi odstavek 88. člena ne našteva vročanja delodajalcu preko Inšpektorata za delo. Takšno nedosledno besedilo drugega odstavka 88. člena ZDR-1 je neprimerno in bi ga bilo treba spremeniti oz. ga v takšni obliki v celoti izpustiti iz besedila 88. člena ZDR-1. Predlagam preoblikovanje na način, da so posamezne vrste vročanja opisane in obrazložene sproti v posameznih alinejah drugega odstavka 88. člena ZDR-1 ter se tretji, četrti in peti odstavek tega člena izbrisejo. Kot alternativa tej možnosti bi povsem zadoščalo tudi izbris drugega odstavka 88. člena ZDR-1 in opisovanje posameznih načinov vročanja po odstavkih 88. člena ZDR-1. Vsekakor ni ustrezno ohranjati drugega odstavka 88. člena v sedanjí obliki. Zakonodajalec bo moral odpraviti tudi navzkrižno sklicevanje znotraj še veljavnih odstavkov 88. člena ZDR-1 na razveljavljeni četrti odstavek 88. člena ZDR-1, saj takšna ureditev ni pravilna.

Pomembno je zakonodajalca ponovno opozoriti na pravno praznino vročanja odpovedi po pošti delodajalcu, ki je nastala ob razveljavitvi četrtega odstavka 88. člena ZDR-1, saj Ustavno sodišče RS nadomestnega načina vročanja odpovedi

⁸⁰ Glej tretji odstavek 137. člen ZPP.

po pošti za delavca delodajalcu ni določilo. Najverjetneje v zvezi s tem v sodni praksi ne bo večjih težav, saj delodajalec zoper odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani delavca nima pravnega varstva. Pa vendar ni ustrezno, da se takšne nejasnosti pojavljajo in jih bo moral zakonodajalec v bodoče odpraviti. Sodna praksa se bo morala opredeliti tudi do vprašanj glede elektronskega vročanja, o vročanju preko detektivov in izvršiteljev, do vprašanja glede odklonitve sprejema odpovedi, dokaznega bremena za opravo in odklonitev vročitve, zanimivo pa bo spremljati kaj bo praksa pokazala glede vročanja preko oglasne deske delodajalca in vročanja odpovedi Inšpektoratu za delo.

Vsekakor je treba imeti pri interpretaciji določb o vročanju ves čas pred očmi glavni namen in cilj instituta vročanja v delovnopravni zakonodaji, ki je v dejanski seznanitvi nasprotna pogodbene stranke o nameravani odpovedi pogodbe o zaposlitvi in o razlogih zanj. Zavedati pa se je potrebno tudi velikega pomena odpovedi pogodbe o zaposlitvi za delavca in varstva slednjega kot šibkejše stranke v delovnopravnem razmerju. V kolikor bo zakonodajalec oblikoval novo besedilo 88. člena ZDR-1 v skladu z navedenim namenom in v kolikor bodo sodišča pri obravnavi posameznih primerov interpretirale obravnavane določbe v skladu z njim, bo pojav bodočih nedoslednosti pri ureditvi in razvoju sodne prakse bistveno manjši.

LITERATURA IN VIRI

- Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS – AKOS. Pošta- univerzalna storitev-seznam obrazcev. Dostopno na: <http://www.akos-rs.si/univerzalna-storitev> (12. 10. 2017).
- Bečan, Irena, in drugi. Zakon o delovnih razmerjih s komentarjem (ZDR-1). Ljubljana: IUS Software, GV Založba, 2016.
- Ekart, Andrej, Rijavec, Vesna, Ude, Lojze in Keresteš, Tomaž. Zakon o pravnem postopku (ZPP) z novelo ZPP-E. Uvodna pojasnila. Ljubljana: IUS Software, GV Založba, 2017.
- Krašovec, Darko. Novi veliki komentar zakona o delovnih razmerjih in reforma trga dela 2013. Ljubljana: Založba Reforma, 2013.
- Konvencija MOD št. 158 o prenehanju delovnega razmerja na pobudo delodajalca. Uradni list SFRJ, št. 4/1984.
- Kušelj, Gorazd, Pavčnik, Marijan in Perenič, Anton. Uvod v pravoznanstvo. Ljubljana: Uradni list RS, 1995.
- Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Vročitev odpovedi pogodbe o zaposlitvi v skladu z ZDR-1 (88. člen). Dostopno na: [www.mdds.gov.si/si/delovna_podrocja/delovna_razmerja_in_pravice_iz_dela/delovna_razmerja/zdr/faq_zdr1/vrocitev_odpovedi_pz/\(12.10.2017\)](http://www.mdds.gov.si/si/delovna_podrocja/delovna_razmerja_in_pravice_iz_dela/delovna_razmerja/zdr/faq_zdr1/vrocitev_odpovedi_pz/(12.10.2017)).

- Novak, Janez. Mediacija v delovnih sporih. Ljubljana, 2012. Dostopno na: file:///C:/Users/Flash/Downloads/Dr_Janez_Novak_-_prispevek.pdf (12. 10. 2017).
- Poročevalec Državnega zbora RS. Predlog zakona o delovnih razmerjih (ZDR-1), datum objave 19. 10. 2012.
- Robnik, Ivan. Vročanje in vsebina odpovedi pogodbe o zaposlitvi po ZDR-1. Delavci in delodajalci, št. 2-3/2016, str. 399-415.
- Scortegagna Kavčnik, Nina. Vročanje odpovedi pogodbe o zaposlitvi po ZDR-1. Pravna praksa, letn. 2016, št. 16-17, str. 12-14.
- Splošni pogoji izvajanja drugih poštinih storitev, začetek veljavnosti 1. 1. 2017. Dostopno na: <https://www.posta.si/Documents/Zakoni%20in%20splo%C5%A1ni%20pogoji/Splo%C5%A1ni%20pogoji%20izvajanja%20drugih%20po%C5%A1nih%20storitev.pdf> (12. 10. 2017).
- Splošni pogoji izvajanja univerzalne poštne storitve, začetek veljavnosti 1. 1. 2017. Dostopno na: <https://www.posta.si/Documents/Zakoni%20in%20splo%C5%A1ni%20pogoji/Splo%C5%A1ni%20pogoji%20izvajanja%20univerzalne%20po%C5%A1tne%20storitve.pdf> (12. 10. 2017).
- Splošni pogoji izvajanja univerzalne poštne storitve, začetek veljavnosti 15. 10. 2017. Dostopno na: https://www.posta.si/Documents/Zakoni%20in%20splo%C5%A1ni%20pogoji/Splo%C5%A1ni%20pogoji%20izvajanja%20univerzalne%20po%C5%A1tne%20storitve_nov.pdf
- Šercer, Miha. Vročanje po ZDR-1. Pravna praksa, letn. 2014, št. 16-17, str. 6.
- Ude, Lojze. Civilno procesno pravo. Ljubljana: Uradni list RS, 2002.
- Ude, Lojze, Betetto, Nina in drugi. Pravdni postopek, zakon s komentarjem, 1. knjiga. Ljubljana: GV Založba, 2005.
- Evropsko sodišče za človekove pravice, *Aždajić proti Sloveniji*, št. 71872/12, z dne 8. 10. 2015.
- Višje sodišče v Ljubljani, sodba in sklep I Cp 1411/99 z dne 19. 4. 2000.
- Višje delavno in socialno sodišče, sklep Pdp 380/2015 z dne 9. 7. 2015.
- Vrhovno sodišče RS, sodba VIII Ips 151/2006 z dne 20. 6. 2006.
- Vrhovnega sodišča RS, sodba II Ips 373/2007 z dne 10. 4. 2008.
- Vrhovno sodišče RS, sodba in sklep VIII Ips 234/2010 z dne 21. 11. 2011.
- Vrhovno sodišče RS, sklep VIII Ips 58/2013 z dne 14. 1. 2014.
- Vrhovno sodišče RS, Načelno pravno mnenje Vrhovnega sodišča RS o nastopu fikcije vročitve pisanja z dne 14. 1. 2015.
- Vrhovno sodišče RS, sklep VIII Ips 143/2015 z dne 8. 9. 2015.
- Vrhovno sodišče RS, sklep VIII Ips 181/2015 z dne 14. 10. 2015.
- Vrhovno sodišče RS, sklep VIII Ips 126/2015 z dne 14. 10. 2015.
- Vrhovnega sodišče RS, sklep II Ips 95/2016 z dne 28. 6. 2016.
- Vrhovnega sodišča RS, sodba VIII Ips 105/2016 z dne 7. 6. 2016.
- Vrhovno sodišče RS, sodba VIII Ips 151/2016 z dne 20. 12. 2016.
- Vrhovno sodišče RS, sklep VIII Ips 213/2016 z dne 21. 2. 2017.
- Vrhovno sodišče RS, sodbi in sklepu VIII Ips 228/2016 z dne 7. 3. 2017.

- Vrhovno sodišče RS, sklep VIII Ips 264/2016 z dne 7. 3. 2017.
- Ustavno sodišče RS, odločba U-I-279/08-14 z dne 9. 7. 2009.
- Ustavno sodišče RS, odločba U-I-200/15-21, Up-936/15-20 z dne 16. 3. 2017.
- Ustavno sodišče RS, odločba U-I-135/00 z dne 23. 5. 2002.
- Ustavno sodišče RS, odločba U-I-23/93 z dne 20. 3. 1997.
- Ustava Republike Slovenije, Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143,47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a.
- Zakon o delovnih in socialnih sodiščih. Uradni list RS, št. 2/04, 10/04 – popr., 45/08 – ZArbit, 45/08 – ZPP-D, 47/10 – odl. US, 43/12 – odl. US in 10/17 – ZPP-E.
- Zakon o delovnih razmerjih (ZDR-1). Uradni list RS, št. 21/13,78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16 in 15/17 – odl. US.
- Zakon o pravnem postopku (ZPP). Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US in 10/17.
- Zakona o prijavi prebivališča (ZPPreb) Uradni list RS, št. 59/06 – uradno prečiščeno besedilo, 111/07 in 52/16 – ZPPreb-1.
- Zakon o poštah storitvah (ZPsto-2). Uradni list RS, št. 51/09, 77/10, 40/14 – ZIN-B in 81/15.
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pravnem postopku (ZPP-D), Ur. l. RS, št. 45/08.
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravnem postopku (ZPP-E), Ur. l. RS, št. 10/17.
- Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev (ZUJPS). Uradni list RS, št. 62/10, 40/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 14/13, 56/13 – ZŠtip-1, 99/13, 14/15 – ZUUJFO, 57/15, 90/15, 38/16 – odl. US, 51/16 – odl. US in 88/16.

Serving Notice of Regular and Extraordinary Termination of Employment Contract

Katarina Ferlin*

Summary

This paper focuses on legal regulation of the service of notice of an employment contract termination as declared by the employment law. In the beginning of 2013, Article 88 of the revised Slovene Employment Relationship Act (ERA-1) came into force. On the one hand, the new act modified and simplified the former rules of service. On the other hand, it substantially reduced legal protections relating to the service of notice of an employment contract termination which were provided by the former Act. It became evident in practice that the new legislation has numerous gaps. These were partially addressed by the Constitutional Court's derogation of the fourth paragraph of Article 88 (ERA-1), which was deemed to unconstitutionally interfere with the employee's right to judicial protection against the termination of the employment contract. The paper discusses the reasons behind this derogation and also provides a thorough overview of the present regulation and the remaining issues. The present legislation provides three basic ways of serving the notice of an employment contract termination: in person on the premises of the employer, by post according to the rules of the Civil Procedure Act (CPA), and, exceptionally, by publishing it on the employer's notice board (if the employment contract is to be terminated by the employer) or via Labour Inspectorate (if the employment contract is to be terminated by the employee). Article 88 (ERA-1) is considered unreliable as it can be interpreted in more than one way. Such inconsistent regulations allow for significant abuse in practice, misinterpretation and consequently encourages litigation. The paper also lists other possible ways of service of notice, according to a reasonable application of provisions of the civil procedure.

* Katarina Ferlin, Master of Laws, Trainee at the Higher Court of the Republic of Slovenia